

Civilinė byla Nr. e2-180-1041/2021

Teismo proceso Nr. 2-69-3-18110-2019-3

Procesinio sprendimo kategorijos: 2.1.5.1.2.7; 2.1.5.2; 2.1.5.4; 2.6.10.2.4; 2.6.10.5.2.17; 3.1.7.4; 3.1.7.11; 3.2.6.1

KAUNO APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. spalio 18 d.

Kaunas

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų teisėja Simona Dementavičienė,
sekretoriaujant Juditai Šovaitei, Jurgitai Jasėnieni, Saulinai Ruočkei, Živilei Radavičiūtei, Jolitai Talalaitei,
dalyvaujant ieškovei Irenai Giedrienei, jo atstovėms advokatėms Kristinai Černiauskienei, Dianai Ingridai Vinklerytei,
atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Longrent“, jos projektų vadovei Alai Kurauskienei, atstovui advokatui Raimondui Lignugariui,
atsakovui Vytautui Matusevičiui, jo atstovui advokatui Aidiui Venckui,
trečiojo asmens, nepareiškiančio savarankiškų reikalavimų, akcinės bendrovės „Kauno energija“ atstovams Juozui Gončiui, Artūriui Grigui,
išvadą duodančios institucijos Kauno miesto savivaldybės atstovei Laimai Pušinskienei,
išvadą duodančios institucijos Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos atstovėms Elenai Gudavičienei ir Jūratei Jotautienei,
viešame teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal ieškovės Irenos Giedrienės patikslintą ieškinį atsakovams uždarajai akcinei bendrovei „Longrent“ ir Vytautui Matusevičiui dėl pažeistų teisių ir žalos atlyginimo, trečiasis asmuo, nepareiškiantis savarankiškų reikalavimų, akcinė bendrovė „Kauno energija“, ir atsakovės uždarosios akcinės bendrovės „Longrent“ priešieškinį ieškovei Irenai Giedrienei dėl išlaidų namo remontui atlyginimo ir teisės atlikti remonto darbus, išvadą duodančios institucijos: Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Kauno teritorinis skyrius, Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos, Valstybinė energetikos reguliavimo taryba, Kauno miesto savivaldybės administracija ir Lietuvos rašytojų sąjunga.

Teismas

n u s t a t ė :

Ieškovės reikalavimai ir jos argumentai

1. Ieškovė 2021 m. birželio 10 d. patikslintu ieškiniu prašo teismo priteisti iš atsakovės 8 468,00 Eur turtinės žalos atlyginimą ir 6 000,00 Eur neturtinės žalos atlyginimą, o iš atsakovo 16 621,00 Eur turtinės žalos atlyginimą ir 10 000,00 Eur neturtinės žalos atlyginimą; įpareigoti atsakovę per du mėnesius nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo suremontuoti gyvenamojo namo, esančio Kaune, Dainavos g. 5, šildymo sistemą, šilumos punktą, pateikti ieškovei trečiojo asmens uždarnosios akcinės bendrovės „Kauno energija“ sudarytą gyvenamojo namo šildymo sistemos, punkto techninės būklės apžiūros aktą, leidžiantį prijungti ieškovės buto Nr. 1 patalpas prie centralizuotos Kauno miesto šildymo tiekėjo sistemos (šilumos tiekėjas trečiasis asmuo akcinė bendrovė „Kauno energija“) (DOK-76912).
2. Ieškovei nuosavybės teise priklauso butas, esantis dvibučiame name, kitas butas nuosavybės teise priklauso atsakovei (prieš tai priklausė atsakovui), tačiau ji juo negali naudotis, nes šildymo sistema virš 10 metų išardyta ir atjungta nuo centrinio šildymo. Atsakovas, parduodamas butą atsakovei, sandoryje patvirtino, kad jis nepažeidžia trečiųjų asmenų interesų. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.37 straipsnis įtvirtina savininkui teises laisvai, savo nuožiūra naudoti, valdyti savo turtą, tačiau įstatymas kartu įpareigoja, kad įgyvendinant savo teises negalima pažeisti kitų savininkų teisių. Atsakovas pažeidė šią teisės normą, o atsakovė tęsia šį pažeidimą. Atsakovas nuo 2009/2010 metų siekė atsijungti nuo centrinio šildymo, išardė šildymo sistemą, tokiu būdu visiškai ignoruodamas ir pažeisdamas ieškovės teises ir interesus. Atsakovo neteisėtus veiksmus toliau tęsė atsakovė, ji centralizuoto šildymo sistemos nesutvarkė, nors pirkimo–pardavimo sandorio pagrindu perėmė atsakovo pareigą tai padaryti. Atsakovės neteisėti veiksmai pasireiškia tuo, kad ji, kaip teisių perėmėja, turėjo pareigą, perėmusi turtą, sutvarkyti ginčo šildymo sistemą.
3. Ieškovės nuomone, prie jos teisių pažeidimo atsakovas prisidėjo ir tuo, kad name buvo įvykusios dvi avarijos: 2009 m. gruodžio 24 d. ir 2010 m. kovo 2 d. Atvykę likviduoti jos padarinius darbuotojai negalėjo patekti ne tik į rūsio patalpas, tačiau ir į atsakovo butą, esantį antrame aukšte, įskaitant palėpę, į kurią tik vienas atsakovas turėjo raktą. Atsakovas nebuvo suinteresuotas remontuoti centralizuoto šildymo sistemos, nes jis ketino atsijungti nuo jos ir prisijungti prie dujinio šildymo. Atsakovas teisiniu keliu gavo leidimą atsijungti nuo centralizuoto šildymo sistemos ir prisijungti prie dujinio šildymo, tačiau su sąlyga, kad sutvarkys, jog ieškovei ir toliau būtų tiekiamas centrinis šildymas. Tačiau šios pareigos atsakovas neįgyvendino ir dėl tokių atsakovo neteisėtų veiksmų ieškovė patyrė žalą.
4. Neturtinę žalą prašoma priteisti įvertinus ilgalaikius patiriamus išgyvenimus, nepatogumus, emocinę įtampą. Ieškovė ilgai negali gyventi bute, juo naudotis pati ar išnuomoti. Ji gyvena emocinėje įtampoje, spręsdama ginčą ir laukdama, kol bus pajungtas šildymas bute. Dėl asmeninių neturtinių teisių ieškinių senatis netaikoma. Turtinę žalą sudaro nekilnojamojo turto vertintojų paskaičiuota suma, jeigu butas būtų išnuomotas ir gautos pajamos. Ieškovė prarado galimybę disponuoti savo turtu, t. y. pati gyventi bute ar jį nuomoti/parduoti už tinkamą kainą, nes nešildomas netinkamas gyventi ir prarado vertę. Dėl turtinės žalos pripažintina, kad pažeidimas yra tęstinio pobūdžio. Po administracinio teismo bylos 2017 metais baigties ieškovei

tapo žinoma aplinkybė, kad visgi už viską yra atsakinga ieškovė kaip bendrasavininkė. Todėl ieškovė senaties termino nepraleido, o jeigu teismas laikys priešingai, prašo terminą atnaujinti.

5. Ieškovė atsiliepinimu į priešieškinį prašo teismo priešieškinį atmesti (DOK-24208).
6. Atsakovė teigia, kad ieškovė nesirūpino namu ir jo priežiūra, tačiau nepateikia jokių nesirūpinimo įrodymų. Ieškovė teikia Energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos (toliau – Energetikos inspekcija) raštus, kuriuose nurodytos aplinkybės rodo, kad atsakovė dėjo visas pastangas, kad namas nebūtų pasmerktas griuvimui, atjungus šildymą 2010 metais. Pateikti rašytiniai įrodymai patvirtina, kad ieškovė nuolat kreipėsi su pareiškimais, skundais į institucijas dėl esamos problemos sprendimo. Institucijų atsakymuose, raštuose iš jų turinio matyti, kad atsakovas nesiėmė veiksmų, neatvykdavo kviečiamas, pripažino, kad yra demontavęs sistemą, ilgai nešildė pats ir neleido ieškovei šildytis, nes atjungė jos butą nuo centralizuoto šildymo ir vėl neprijungė, kaip buvo žadėjęs civilinėje byloje, kurioje buvo sprendžiamas leidimo atsakovui atsijungti nuo centrinio šildymo išdavimas be ieškovės sutikimo. Atsakovas žadėjo institucijoms, žurnalistams, kad tvarkys, remontuos, tačiau to ilgus metus nevykdė ir galiausiai perleido turtą atsakovei.
7. Atsakovė neįrodė, kad namo neprižiūrėjo būtent ieškovė ir kad dėl jos, o ne atsakovo kaltės, namas nusidėvėjo. Dėl atsakovo neteisėtų veiksmų: šildymo atjungimo, pati ieškovė buvo išgyvendinta iš namų, o jos butas nuniokotas, sudrėko, buvo sugadintos sienos, grindys ir kilnojamas turtas.
8. Atsakovė nesikreipė į teismą prieš darbų atlikimą ir savo nuožiūra bei rizika atliko ginčo darbus. Tokiu atveju ieškovė negali būti pripažinta kalta dėl būtent tokio dydžio nuostolių ir negali būti priteista iš jos reikalaujama pinigų suma. Atsakovė prašo atlyginti žalą, kurią patyrė remontuodama antro aukšto balkoną, kuriuo naudotis išskirtinai gali tik ji. Ieškovė primena, kad antro aukšto balkonas buvo nuniokotas žiemą dėl nešildymo trūkumų vandentiekio vamzdžiams antrame aukšte ir užliejus visą namą, vanduo pliaupė pro šį balkoną. Tai, ką atsakovas vadina kaminu, niekada nebuvo naudojamas kaip kaminas. Jis buvo naudojamas kaip ventiliacinė anga. Todėl ieškovė nesupranta, kam ventiliacinei angai reikalingas kamino įdėklas. Atsakovė nenurodė, kokiose patalpose buvo atlikti santechnikos montavimo darbai pagal uždarnosios akcinės bendrovės „Fortinas“ 2018 m. gruodžio 18 d. PVM sąskaitą faktūrą, ir nedetalizavo, kokios medžiagos šiems darbams buvo panaudotos. Atsakovė, pateikdama reikalavimą dėl žalos, į šią sumą įtraukė ir pridėtinės vertės mokestį, kurį būdama PVM mokėtoja susigrąžino arba gali susigrąžinti iš biudžeto, todėl, ieškovė mano, kad dėl sumos, kurią sudaro PVM, atsakovė žalos nepatyrė.

I. Atsakovų argumentai

1. Atsakovė priešieškiniu prašo teismo priteisti iš ieškovės jos namo daliai tenkančias 8 181,81 Eur namo remonto išlaidas, 5 proc. metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendinio visiško įvykdymo, pripažinti atsakovei teisę be ieškovės sutikimo parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiantį dokumentą atlikti gyvenamojo namo, esančio Kaune, Dainavos g. 5, paprastojo remonto darbus, kurių sąmatinė vertė (be fasado šiltinimo) – 92 844,50 Eur pagal uždarnosios akcinės bendrovės „DUX projektai“ parengtą paprastojo remonto projektą ir taip pat priteisti bylinėjimosi išlaidas (DOK-11987).
2. Ieškovė visiškai nebendradarbiavo su atsakove, siunčiamos korespondencijos neėmė, nesirūpino namo priežiūra. Atsakovė buvo priversta, vykdydama atitinkamų institucijų reikalavimus, investuoti savo lėšas į namo bendro naudojimo objektų ir konstrukcijų remontą. Iš viso už

remonto darbus sumokėta 23 376,59 Eur, o iš ieškovės prašoma priteisti suma sudaro turimą jos nuosavybės dalį bendrame dvibučiame name.

3. Namu būklė buvo avarinė, susidarė statinio deformacijos ir griūties grėsmė, kėlė pavojų statinyje ar arti jo esančių žmonių sveikatai, gyvybei ar aplinkai.
4. Kadangi ieškovė su atsakove nebendradarbiauja, įteikti korespondencijos jai nepavyksta, yra prašoma statybą leidžiantį dokumentą gauti be ieškovės sutikimo.
5. Atsakovė atsiliepimu į patikslintą ieškinį prašo teismo jį atmesti, o priešieškinį tenkinti, nes ieškovė neįrodė visų keturių sąlygų civilinei atsakomybei kilti, ieškovė nepagrindžia prašomos priteisti žalos dydžio, be to, ieškovės patikslinto ieškinio reikalavimas negali būti įvykdomas (DOK-85690).
6. Atsakovas atsiliepimu į patikslintą ieškinį prašo teismo jį atmesti ir skirti ieškovei baudą už piktnaudžiavimą procesu (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 95 straipsnis (DOK-84451). Atsakovas neturėjo jokių įsipareigojimų ieškovei, nes ginčo projektą jis tik derino, tačiau jo neįgyvendino ir to neprivalėjo padaryti, todėl neatliko jokių neteisėtų veiksmų. Ieškovė neįrodė visų keturių sąlygų civilinei atsakomybei kilti, be to, ieškovė praleido ieškinio senaties terminą savo reikalavimams pareikšti. Pareikšdama patikslintą ieškinį ieškovė akivaizdžiai piktnaudžiauja savo procesinėmis teisėmis, nes viso bylos nagrinėjimo metu teigė, kad atsakovas neatliko jokių neteisėtų veiksmų, tačiau vėliau pradėjo laikytis priešingos pozicijos, pakeisdama atsakovo procesinę padėtį iš trečiojo asmens ir pareikšdama jam reikalavimus dėl turinės/neturtinės žalos atlyginimo.

I. Trečiojo asmens argumentai

1. Trečiasis asmuo akcinė bendrovė „Kauno energija“ rašytiniais paaiškinimais prašo teismo ieškinio ir priešieškinio pagrįstumą spręsti teismo nuožiūra (DOK-62464).
2. Trečiasis asmuo neturi duomenų, kas ir konkrečiai kada išardė namo centrinio šildymo sistemą. Trečiasis asmuo 2010 m. balandžio 29 d. informavo ieškovę, kad name termofikacinio vamzdyno trūkimas likviduotas ir šilumos tiekimas gali būti pradėtas bet kuriuo momentu pagal vartotojų pageidavimus. Name šiluma šildymui iš centralizuoto šilumos tiekimo tinklo nevartojama nuo 2010 m. gegužės mėn., paskutinis apskaitos prietaisu užfiksuotas minimalus šilumos vartojimas buvo 2010 m. balandžio mėn., jis galimai atsirado atliekant namo šildymo sistemos hidraulinį bandymą.
3. Išardytą namo centrinio šildymo sistemą turėtų atstatyti asmuo (namo bendraturtis), kuris ją išardė. Vadovaujantis įsiteisėjusiu Kauno miesto apylinkės teismo 2011 m. birželio 6 d. sprendimu, buvo pripažinta atsakovui teisė derinti namo apšildymo sistemos rekonstrukcijos projektą Nr. 2010-01 be ieškovės sutikimo ir vykdyti namo šildymo rekonstrukcijos darbus pagal šį projektą be ieškovės sutikimo. Taigi sprendžiant, ar namo butas Nr. 2 nuo centrinio šildymo atjungtas tinkamai, ar atjungimas įgyvendintas ir kitais susijusiais klausimais, būtina įvertinti ar šio buto atjungimas buvo vykdomas (atliktas), laikantis namo apšildymo sistemos rekonstrukcijos projekto Nr. 2010-01 ir techninio projekto Nr. 2010-01 reikalavimų.

I. Išvadą duodančių institucijų argumentai

1. Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Kauno teritorinis skyrius galutinį procesinį dokumentą prašo priimti teismo nuožiūra (DOK-90526).
2. Departamento Kauno teritorinis skyrius 2017 m. lapkričio 13 d. teikė reikalavimą pastato bendrasavininkams atsakovei ir ieškovei sutvarkyti pastato fasadus ir užtikrinti, kad pastato stogas būtų sandarus. 2019 m. rugsėjo 17 d. buvo surašytas kultūros paveldo objekto valdytojams reikalavimas pašalinti nuo pastato pamatų ir virš lauko durų augančius želdinius, surinkti iškritusias plytų nuolaužas, įrengti laikiną STOP juostą, įspėjančią praeivius apie sutrūkinėjusį ir krentantį tinką.
3. Bendraturčiai privalo nepažeisti kitų pastato bendraturčių teisių ir interesų bei užtikrinti galimybes pastatą naudoti.
4. Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos galutinį procesinį dokumentą prašo priimti teismo nuožiūra (DOK-91013, DOK-92465).
5. Inspekcija 2020 m. gruodžio 14 d. rašte Nr. 2D-18382 (DOK-46139), kuris buvo adresuotas ieškovės atstovei advokatei, nurodė, kad pastatas nepriskirtas valstybei svarbaus kultūrinio objekto statiniu pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimus Nr. 940, 1212 ir 690, o Kultūros paveldo departamento Kauno teritorinio skyriaus 2020 m. lapkričio 26 d. rašte Nr. (1.29-K)2K-2060, taip pat adresuotame tam pačiam adresatui, konstatuojama, kad dujinio šildymo įrengimas bei stogo čerpių keitimo darbai nesumažino pastato vertingųjų savybių. Taigi, Inspekcija pažeidimų dėl dujų katilo pastatymo ir stogo čerpių keitimo nenustatė. Tas pats yra konstatuota šioje byloje pateiktoje išvadoje.
6. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba galutinį procesinį dokumentą prašo priimti teismo nuožiūra (DOK-91348).
7. Iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovei buvo ne kartą išaiškinta, jog ji turi kreiptis į šilumos tiekėją (trečiąjį asmenį byloje), kad šilumos energija į pastatą gali būti pradėta tiekti bet kuriuo momentu esant techniškai parengtai šildymo sistemai bei turint pastato parengties šildymo sezonui aktą.
8. Dvibučio pastato šildymo atnaujinimo, šildymo būdo keitimo, priežiūros ir kitus klausimus turi spręsti gyvenamojo namo bendraturčiai bendru sutarimu. Tarybos žiniomis, namo bendraturčiai nei bendrojo naudojimo objektų administratoriaus, nei prižiūrėtojo nėra pasirinkę.
9. Kauno miesto savivaldybės administracija galutinį procesinį dokumentą prašo priimti teismo nuožiūra (DOK-88451, DOK-92514).
10. Ginčo namas yra kultūros paveldo objektas, kurio vertingosios savybės – istorinė aplinkybė, kad 1946–1963 m. gyveno rašytoja Ieva Simonaitytė. Nuo 2021 m. balandžio mėn. pastatas pripažintas architektūriniu paveldu (t. y. patikslintos pastato vertingosios savybės ir nustatytos teritorijos ribos), kas lemia didesnę bendrasavininkų atsakomybę jį saugojant, kas išsamiai aprašyta išvadoje.
11. Lietuvos rašytojų sąjunga pateikė paaiškinimą dėl išvados (DOK-92416).

Teismas

k o n s t a t u o j a :

I. Teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Ieškinyš atmetamas, priešieškinis tenkinamas.

Dėl faktinių bylos aplinkybių

1. Iš Valstybės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos (toliau – VEI) 2010 m. kovo 18 d. rašto Nr. 2R-(07)-119 (DOK-27460) nustatyta (taip pat yra prijungtoje byloje, t. 2, b. 1. 69–71), kad ieškovės (savininkė nuo 1995 m. birželio 29 d. iki dabar) ir atsakovo (savininku buvusi nuo 2007 m. liepos 5 d. iki 2016 m. lapkričio 23 d.) bendro naudojimo patalpose (palėpėje) įvyko [2019 m. gruodžio 24 d.] šildymo sistemos avarija (buvo nesandarus šilumos tiekimo vamzdis, t. y. išorinės korozijos pažeistas ir prakiuręs šildymo sistemos oro išleidimo vamzdelis, kurį buvo būtina pakeisti, ir jis buvo nuvestas iš palėpės į antro aukšto patalpas). Šildymo ir karšto vandens sistemų priežiūrą vykdę uždarnosios akcinės bendrovės „Pastatų priežiūros paslaugos“ specialistai (toliau – prižiūrėtojas (-ai) 2010 m. sausio 6 d. vykdė avarijos likvidavimo darbus, tačiau atsakovas to padaryti jiems neleido, išprašydamas juos iš palėpės, argumentuodamas tuo, kad jo bute sugadinti šildymo prietaisai atjungti ir išvežti remontuoti, todėl atstatyti šildymo visam namui negalima (pažeista CK 4.83 straipsnio 5 dalis ir Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklių 240.8 punkto reikalavimas [kliudymas likviduoti avariją]. VEI tenkino ieškovės skundą ir įpareigojo: uždarąją akcinę bendrovę „Pastatų priežiūros paslaugos“ likviduoti įvykusią avariją namo šildymo sistemoje ir šildymą name atstatyti iki 2010 m. kovo 31 d., VEI Kauno teritorinio skyriaus pareigūnams surašyti administracinių teisės pažeidimų protokolą ir skirti administracinę nuobaudą atsakovui už Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklių reikalavimų nevykdymą.
2. Iš VEI Kauno teritorinio skyriaus 2010 m. spalio 26 d. rašto Nr. 13-4-OV-322 (DOK-27460) nustatyta, kad pagal atsakovo 2010 m. sausio 20 d. prašymą trečiasis asmuo 2010 m. sausio 22 d. išdavė technines projektavimo sąlygas Nr. 1/3782 šildymo sistemos rekonstravimui (toliau – sąlygos). VEI konstatavo, kad trečiasis asmuo išduodamas šias sąlygas nevykdė Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklių 18 punkte nustatytų reikalavimų. Atsakovas šias sąlygas 2010 m. balandžio 26 d. pateikė Kauno apylinkės teismui civilinėje byloje Nr. 2-753-657/2011 (prijungta prie šios bylos, t. 1, b. 1. 91, 93), prašydamas pripažinti jam teisę be atsakovės sutikimo jį derinti su trečiuoju asmeniu ir jį įgyvendinti. Šiame rašte taip pat nustatyta, kad šiluminėje trasoje prie namo 2010 m. kovo 2 d. įvyko termofikacinio vamzdžio trūkimas ir buvo užlietas namo rūsys bei apgadinti pamatai. Pagal trečiojo asmens pateiktą aktą 2010 m. kovo 3 d. sudaryta komisija nustatė, kad šilumos tiekimo trasa į namą atjungta užsukant ir užplombuojant sklendes dėl to, kad nustatytas vidaus sistemos vamzdžių trūkimas. VEI nenustatė šilumos tiekėjo kaltės dėl įvykusio trasos trūkimo, neveiklumo ar jam paskirtų pareigų nevykdymo. Be to, ieškovė 2010 m. balandžio 1 d. pateikė pranešimą, apie tai, kad name trūkęs termofikacinis vamzdynas. Uždarnosios akcinės bendrovės „Pastatų priežiūros paslaugos“ darbuotojas 2010 m. balandžio 7 d. atliko šilumos punkto ir šildymo sistemos hidraulinius bandymus ir aktais konstatavo, kad namo šilumos punktas ir šildymo sistema hidraulinių bandymų išlaikė bei surašytas aktas, jog sistema užpildyta termofikaciniu vandeniu. Konstatuota, kad bendro naudojimosi patalpose ir bute Nr. 2 esantys šildymo prietaisai šyla gerai. Apie problemos likvidavimą ieškovė 2010 m. balandžio 29 d. informavo trečiasis asmuo, nurodydamas, kad šilumos tiekimas gali būti pradėtas bet kuriuo momentu pagal vartotojų pageidavimus. VEI nutarė ieškovės skundą tenkinti iš dalies: įpareigoti trečiąjį asmenį sustabdyti techninių projektavimo sąlygų galiojimą ir kt.

3. Kauno apylinkės teismas 2011 m. birželio 6 d. sprendimu civilinėje byloje Nr. 2-753-657/2011 (CBP-23568) (prijungta prie šios bylos) atsakovo ieškinį tenkino ir pripažino jam teisę derinti gyvenamojo namo apšildymo sistemos rekonstrukcijos projektą Nr. 2010-01 su trečiuoju asmeniu be ieškovės sutikimo ir vykdyti namo šildymo rekonstrukcijos darbus pagal gyvenamojo namo apšildymo sistemos rekonstrukcijos projekto suderintą techninį projektą Nr. 2010-01 be ieškovės sutikimo. Iš šios civilinės bylos medžiagos nustatyta toliau nurodomos faktinės aplinkybės. Ieškovės 2010 m. sausio 7 d. pareiškime Žaliakalnio policijos komisariatui nurodyta, kad „atsakovas pats ar padedamas kitų asmenų tyčia gadino šildymo sistemą (šildymo sistema buvo išleista visą nešildymo sezoną), dėl ko įvyko avarija (Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso 158 straipsnis). Todėl šiuo metu atsakovas visais įmanomais būdais trukdo šildymo sistemos avarijos likvidavimui. Atsakovas tokiu būdu atsijungė nuo šildymo sistemos, nelaukdamas teismo sprendimo“ (t. 1, b. l. 81). Iš 2010 m. sausio 14 d. teismo posėdžio protokolo nustatyta, kad ieškovės teigimu, atsakovas išreguliuoja šildymo sistemą (t. 1, b. l. 84), o atsakovas nurodo, kad „pajungimas bus daromas atsakovo lėšomis“ (t. 1, b. l. 85). Iš 2010 m. liepos 14 d. teismo posėdžio protokolo nustatyta, kad, atsakovo teigimu, „pertvarkius šildymą, vamzdžiai pasinaikins, liks šiluminė trasa. R2 patalpoje vamzdžiai išpjaustyti, bus du vamzdžiai pas atsakovę į butą iš R3 patalpos“; „dėl projekto, dėl ko jame nekalbama apie atsakovo butą, tai jis šildysis dujomis, bus atjungta tik ieškovės dalis ir prijungti nauji vamzdžiais“; „dėl naujų rekonstrukcijų, padengimo išlaidų, tai visus darbus atsakovas atliks, padengs lėšas, ieškovė turi įleisti į butą, tai svarbiausia“ (t. 1, b. l. 153). Iš 2011 m. gegužės 23 d. teismo posėdžio protokolo nustatyta, kad trečiasis asmuo, teikdamas paaiškinimus, nurodė, kad „norminiai aktai numato, kad asmuo turi atlikti rekonstrukciją ar atsijungimą savo lėšomis. Atsakovas nekelia reikalavimų, kad ieškovė prisidėtų prie rekonstrukcijos. Atsakovas rekonstravimo darbus turi atlikti savo lėšomis. Atsakovas neįgyja teisės reikalauti lėšų iš ieškovės“ (t. 2, b. l. 82). Šiame teismo posėdyje atsakovas patvirtino, kad „jis padengs visas atsijungimo išlaidas“, be to, jo atstovė nurodė, kad „teismo sprendimu teisė būtų pripažinta tik atsakovui“ (t. 2, b. l. 83).
4. Kauno apygardos teismas 2011 m. lapkričio 15 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 2A-1914-510/2011 (CBP-23568) sprendimą paliko nepakeistą, motyvuojamoje dalyje nurodydamas: „Iš pateikto techninio projekto matyti, kad atlikus šildymo sistemos rekonstrukciją, atsakovės butas bus prijungtas prie centralizuoto šilumos tiekėjo, o antro aukšto apšildymo sistema projektuojama atskirai su dujinio apšildymo sistema. Kadangi teismas nusprendė leisti ieškovui (šioje byloje atsakovui) derinti projektą ir vykdyti šildymo sistemos rekonstrukcijos darbus, darytina išvada, kad visus darbus ieškovas (šioje byloje atsakovas) turės atlikti savo lėšomis (4 lapas). Teisėjų kolegija sutinka su ieškovo (šioje byloje atsakovo) atsiliepimo į apeliacinį skundą teiginiu, jog atsakovė (šioje byloje ieškovė) atsisako duoti sutikimą rekonstruoti apšildymo sistemą be jokių teisinių argumentų ir pagrindų, nes atlikus namo šildymo sistemos rekonstrukciją, atsakovė (šioje byloje ieškovė) turės tokią pat galimybę, kaip ir anksčiau, gauti trečiojo asmens akcinės bendrovės „Kauno energija“ tiekiamą šilumos energiją. Atsiliepime pagrįstai pažymėta, kad teismo sprendimu ieškovas (šioje byloje atsakovas) įgyja teisę be atsakovės (šioje byloje ieškovės) sutikimo derinti gyvenamojo namo apšildymo sistemos rekonstrukcijos projektą, kas yra nurodyta ir akcinės bendrovės „Kauno energija“ išduotose projektavimo sąlygose šilumos įrenginių projektavimui, ir kad derinimas turės būti atliktas teisės aktų nustatyta tvarka (5 lapas). Apeliacinės instancijos teismas nesutinka su apeliantės (šioje byloje ieškovės) teiginiu, kad Šilumos tiekimo ir vartojimo taisyklių 114 punktą šiuo atveju negali būti taikomas, nes ieškovas (šioje byloje atsakovas) siekia nuo centralizuotos šildymo sistemos atjungti tik vieną butą. Teisės aktai nedraudžia dvibučiame name naudoti dvi skirtingas šildymo sistemas, todėl ieškovas (šioje byloje atsakovas) gali teisės aktų nustatyta tvarka savo bute pakeisti šildymo būdą (5 lapas)“.

5. Trečiojo asmens rašte nurodoma (DOK-134602), kad name šildymui šiluma iš šilumos perdavimo tinklų nevartojama nuo 2010 m. gegužės mėn. Trečiasis asmuo neturi duomenų apie techninio projekto Nr. 2010-01, suderinto 2012 m. sausio 17 d. [DOK-62944], įgyvendinimą. Trečiasis asmuo taip pat nėra gavęs dokumentų, patvirtinančių teisėtą buto Nr. 2 šilumos įrenginių atjungimą nuo bendros šildymo sistemos, ar apie šildymo sistemos rekonstrukcijos užbaigimą, nei iš buvusio buto savininko atsakovo, nei iš atsakovės, ir neturi apžiūros aktų ar nuotraukų apie namo viduje esančią patalpų šildymo sistemų atjungimą ir pertvarkymą.
6. Taigi, byloje kilo ginčas dėl atsakovų atsakomybės ieškovės atžvilgiu dėl to, kad į jos patalpas nuo 2010 metų vis dar nėra tiekiamas centrinis šildymas.

Dėl ieškinio reikalavimų

1. Šioje byloje ieškovė, siekdama žalos atlyginimo iš atsakovų, turėjo pagrįsti keturias deliktinės (civilinės) atsakomybės sąlygas, t. y. kad atsakovai atliko neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis), jog ieškovė dėl tokių veiksmų patyrė žalą (nuostolius) (CK 6.249 straipsnis), jog tarp neteisėtų veiksmų ir žalos yra priežastinis ryšys (CK 6.247 straipsnis) bei kad atsakovai yra kalti (CK 6.248 straipsnis).

Dėl atsakovo veiksmų per laikotarpį nuo 2007 m. liepos 5 d. iki 2016 m. lapkričio 23 d.

1. Atsakovas 2007 m. liepos 5 d. pirkimo–pardavimo sutartimi Nr. 5929, be kita ko, nusipirko 65/100 dalis pastato–gyvenamojo namo (unikalus Nr. 1993-2003-5016) ir tokiu būdu tapo šio namo bendrasavininku su ieškove, kuriai atitinkamai priklauso 35/100 dalys namo, t. y. atsakovas buvo savininkas buto Nr. 2 antrame aukšte, o ieškovė – buto Nr. 1 pirmame aukšte. Nuo 2010 metų namas yra nešildomas, dėl ko ieškovė patiria nepatogumus, įskaitant negali gyventi savo bute/ar jį nuomotį, ir dėl to, jos nuomone, yra kaltas atsakovas.
2. Bylos nagrinėjimo metu nustatyta, kad ieškovė atsakovo neteisėtus veiksmus įžvelgia keturiuose epizoduose: (1) radiatoriaus nuėmimas atsakovo bute 2009 metais; (2) šildymo sistemos avarija 2009 m. gruodžio 24 d. (žr. sprendimo 12 punktą); (3) šildymo sistemos vamzdžio nupjovimas rūšio patalpoje 2009 metų pavasarį/vasarą ir (4) senų šildymo sistemos detalių (vamzdžių, kolektoriaus, sklendžių) demontavimas pradėjus namo šildymo sistemos rekonstrukciją, kuomet teisiniu keliu atsakovui buvo išduotas leidimas tai daryti be ieškovės sutikimo (žr. sprendimo 14, 15 punktus).
3. Pasisakant dėl ketvirtojo epizodo nurodytina, kad atsakovo neteisėtų veiksmų buvimą paneigia atsakovės pateiktas 2017 m. balandžio 5 d. uždarnosios akcinės bendrovės „Įraža“ ginčo namo techninės būklės aktas Nr. 17-04/01, kuris parengtas ekspertams įvykio vietą apžiūrėjus 2017 m. kovo/balandžio mėn. (DOK-11987).
4. Šis aktas ir byloje liudytojais apklausti ekspertai, priešingai, nei teigia ieškovė, patvirtina, kad atsakovas šildymo sistemos rekonstrukcijos pagal techninį projektą Nr. 2010-1 (DOK-62944) nepradėjo ir senų šildymo sistemos detalių (vamzdžių, kolektoriaus, sklendžių) nedemontavo. Kaip matyti iš šio akto, jame pateiktų nuotraukų, ginčo namą apžiūrėję ekspertai namo šilumos punkte užfiksavo sklendes, kolektorių ir vamzdžius. Aptariamo akto 21-oje nuotraukoje yra užfiksuotas tik vienas galimai nupjautas ir neužaklintas vamzdis. Tačiau 2021 m. liepos 27 d. teismo posėdžio metu ekspertas Jurgis Ražaitis nurodė, kad jis negali patvirtinti, ar minėtas vamzdis yra nupjautas, nes visa šildymo sistema buvo nenaudojama apie 7 metus, dėl ko yra

paveikta korozijos. Šildymo sistema susidėvėjusi dėl senumo, todėl neatmetama, kad ginčo vamzdis nulūžo nuo korozijos. Be kita ko, ekspertas nurodė, kad nebuvo nustatyta, kad ginčo name buvo įrengtas ar pradedamas įrengti dujinis šildymas, o prie akto pridėtoje 20-toje nuotraukoje užfiksuotas suvartotų dujų apskaitos prietaisas galėjo būti naudojamas apskaitant sunaudojamas dujas eksploatuojant name įrengtą dujinę viryklę. Tokie eksperto parodymai sudaro pagrindą kritiškai vertinti ieškovės deklaratyvius ir rašytiniais įrodymais nepagrįstus teiginius, kad atsakovas buvo pradėjęs realizuoti jam suteiktą teisę atsijungti nuo centrinės šildymo sistemos.

5. Be to, 2021 m. rugpjūčio 3 d. teismo posėdyje buvo apklausta kita ginčo namo techninės būklės aktą parengusi ekspertė Gertrūda Andriukaitienė, kuri patvirtino pirmiau minėto eksperto parodymus, papildomai nurodydama, kad 21-oje nuotraukoje užfiksuotas vamzdis nėra susijęs su ginčo namo šildymo sistema, juo buvo tiekiamas šiluma į kitą objektą, šį vamzdį neleistina pravedant pro rūšio patalpas. Ekspertė patvirtino, kad šildymo sistemos punkto įranga, kuri, ieškovės teigimu, buvo išardyta atsakovo, yra tokia tiesiog dėl nusidėvėjimo, o apie tai, kad būtų pradėti rekonstrukcijos darbai, ji patvirtinti negalėjo. Be kita ko, ekspertė taip pat parodė, kad 20-toje nuotraukoje užfiksuotas suvartotų dujų apskaitos prietaisas galėjo būti naudojamas apskaitant sunaudojamas dujas eksploatuojant name įrengtą dujinę viryklę. Taigi, kito eksperto parodymai taip pat sudaro pagrindą kritiškai vertinti ieškovės nurodomas aplinkybes, kad atsakovas buvo pradėjęs realizuoti jam suteiktą teisę atsijungti nuo centralizuoto šildymo sistemos.
6. Pasisakant dėl trečiojo epizodo nurodytina, kad atsakovo neteisėtų veiksmų buvimą taip pat paneigia uždarnosios akcinės bendrovės „Įraža“ aktas, kurio pagrindu apklausti ekspertai nepatvirtino apie galimą vamzdžio nupjovimą 2009 metų pavasarį/vasarą.
7. Kaip minėta pirmiau, ekspertų nuomone, labiau tikėtina aplinkybė, kad 21-oje nuotraukoje užfiksuotas vamzdis yra paveiktas korozijos, tuo labiau, kad jis apskritai nėra susijęs su ginčo šilumos punktu.
8. Tuo labiau, kad pašalinus vieną iš sistemos sudedamųjų dalių, neveiktų visa sistema, nes tokios šildymo sistemos nebūtų įmanoma užpildyti termofikaciniu vandeniu, kuris per pašalintą vamzdį/vamzdelį išbėgtų. Kaip matyti iš sprendimo 13 punkto, uždarnosios akcinės bendrovės „Pastatų priežiūros paslaugos“ darbuotojas 2010 m. balandžio 7 d. buvo atlikęs šilumos punkto ir šildymo sistemos hidraulinius bandymus ir aktais konstatavo, kad namo šilumos punktas ir šildymo sistema hidraulinį bandymą išlaikė, surašytas aktas, kad sistema užpildyta termofikaciniu vandeniu. Konstatuota, kad bendro naudojimosi patalpose ir atsakovo bute Nr. 2 esantys šildymo prietaisai šyla gerai. Apie problemos likvidavimą ieškovę 2010 m. balandžio 29 d. informavo trečiasis asmuo, nurodydamas, kad šilumos tiekimas gali būti pradėtas bet kuriuo momentu pagal vartotojų pageidavimus (DOK-138356).
9. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, darytina išvada, kad ieškovės samprotavimai apie vamzdžio nupjovimą ir tokiu būdu jos teisių pažeidimą yra paneigti ekspertų išvadomis. Tuo labiau, jeigu vamzdis ir būtų nupjautas, būtų neveikusi visa šildymo sistema. Tačiau priešingai, nustatyta, kad namo šilumos punktas ir šildymo sistema hidraulinį bandymą išlaikė, sistema užpildyta termofikaciniu vandeniu ir šildymo prietaisai šyla gerai. Todėl ieškovės teisių pažeidimas ir šiame epizode neįžvelgtinas.
10. Pasisakant dėl antrojo epizodo nurodytina, kad atsakovo neteisėtus veiksmus dėl šildymo avarijos 2009 m. gruodžio 24 d. paneigia sprendimo 12 punkte aptartas Valstybės energetikos inspekcijos prie Energetikos ministerijos (toliau – VEI) 2010 m. kovo 18 d. raštas Nr. 2R-(07)-119.

11. Kaip matyti iš šio rašto turinio, aptariama avarija įvyko ne dėl atsakovo kaltės, tačiau dėl šildymo sistemos nusidėvėjimo (buvo nesandarus šilumos tiekimo vamzdis, t. y. išorinės korozijos pažeistas ir prakiuręs šildymo sistemos oro išleidimo vamzdelis, kurį buvo būtina pakeisti, ir jis buvo nuvestas iš palėpės į antro aukšto patalpas).
12. Kaip matyti iš šio rašto turinio, atsakovui nutarta administracinę atsakomybę taikyti ne už šildymo sistemos avariją, o už kliudymą likviduoti avariją, argumentuojant, kad jo bute sugadinti šildymo prietaisai atjungti ir išvežti remontuoti (plačiau 24 punkte ir jo papunkčiuose).
13. Pasisakant dėl pirmojo epizodo nurodytina, kad atsakovo neteisėtų veiksmų dėl radiatoriaus nuėmimo savo bute 2009 metais taip pat nenustatyta.
14. Kaip minėta pirmiau, atsakovas nesudarė sąlygų likviduoti 2009 m. gruodžio 24 d. avariją, argumentuodamas tuo, kad jo bute sugadinti šildymo prietaisai atjungti ir išvežti remontuoti. Pirmiau minėtas uždarosios akcinės bendrovės „Įraža“ aktas patvirtina, kad ginčo laikotarpiu namo šildymo sistema buvo stovinė. Todėl atsakovas, norėdamas nuimti savo bute radiatorius, turėjo užsukti sklendes, šildymo sistemos susijungimo su radiatoriais vietose, ir tokiu būdu jį galėjo nuimti.
15. Kaip matyti iš sprendimo 12 punkte aptariamo dokumento, atsakovui administracinę atsakomybę nutarta taikyti ne dėl šildymo prietaiso atjungimo ir išvežti remontuoti, o dėl to, kad jis trukdė avarijos padarinių likvidavimui, atsakingų asmenų neįsileidamas į patalpas.
16. Todėl teismas neturi pagrindo konstatuoti, kad aptariamais atsakovo veiksmais – būtent radiatoriaus nuėmimas, o ne, pavyzdžiui, atsakingų asmenų neįsileidimas į ginčo patalpas likviduoti avarijos patalpas, lėmė ieškovės teisių pažeidimą ir žalos atlyginimą.
17. Be kita ko, kaip jau minėta, 2010 m. balandžio 7 d. buvo atliktas šilumos punkto ir šildymo sistemos hidraulinius bandymus ir konstatuota, kad namo šilumos punktas ir šildymo sistema hidraulinį bandymą išlaikė, jog sistema užpildyta termofikaciniu vandeniu, jog bendro naudojimosi patalpose ir atsakovo bute Nr. 2 esantys šildymo prietaisai šyla gerai, kad šilumos tiekimas gali būti pradėtas bet kuriuo momentu pagal vartotojų pageidavimus.
18. Tačiau tokio pageidavimo tuometinio įstatyminio reglamentavimo tvarka ieškovė nerealizavo. Apie tai, kad ieškovė turi tuo pasinaudoti, konstatuota ir teismine tvarka. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. lapkričio 7 d. nutarties administracinėje byloje Nr. A556-2518/2012 paskutiniame lape nurodyta, kad VEI 2011 m. rugpjūčio 25 d. rašte išsamiai paaiškinta, kaip būtų galima išspręsti šilumos tiekimo atnaujinimą į namą. Be to, Kauno miesto savivaldybės administracija 2013 m. spalio 29 d., 2014 m. rugpjūčio 5 d., 2014 m. spalio 6 d. raštuose Nr. R15-941, Nr. (33.215)R4676 ir Nr. (33.205)R-56-26 paaiškino, kad reikalinga raštu įsipareigoti tinkamai prižiūrėti šildymo ir karšto vandens sistemą ir išklausti šilumos tiekėjo instruktažą ir kt.) (DOK-27460).
19. Kaip paaiškėjo bylos nagrinėjimo eigoje, tikėtis, kad būtent atsakovas tą turėtų padaryti, ieškovei nebuvo pagrindo, nes atsakovas projekto nebuvo pradėjęs realizuoti, be kita ko, būtent dėl ieškovės veiksmų – nebendradarbiavimo (pavyzdžiui, slapstymosi, nesudarymo sąlygų patekti į rūsio patalpas ar jos butą, argumentuojant, kad jos bute padarytas kapitalinis remontas (2021 m. birželio 4 d. teismo posėdžio garso įrašas: 2 val. 50 min. 18 sek.) (CPK 186 straipsnis). Pastarąją aplinkybę, kad ieškovė atsakovo neįsileido į savo patalpas, kuomet jis su draudimo atstovu ir santechnikais buvo atvykęs įvertinti ieškovės nurodomą jos buto užliejimą 2011 m. sausio mėnesį, be to, neėmė jai atsakovo siunčiamos korespondencijos, patvirtina Kauno apylinkės teismo 2012 m. vasario 14 d. sprendimas už akių civilinėje byloje Nr. 2-1411-568/2012 (DOK-93632). Be kita ko, sprendimo už akių priėmimas ieškovės atžvilgiu taip pat patvirtina, kad ieškovei siunčiama korespondencija nebuvo įteikiama, nes teismas procesinius dokumentus įteikė viešo paskelbimo būdu (CPK 130 straipsnis).

20. Aptartais teismų sprendimais (žr. sprendimo 14, 15 punktus) ieškovui (atsakovui šioje byloje) buvo suteikta teisė įgyvendinti projektą, kuri nebuvo realizuota taip pat ir dėl ieškovės, kaip bendraturtės, nebendradarbiavimo. Kaip matyti iš sprendimo 14 punkte aptartos civilinės bylos, kurioje atsakovui buvo išduotas leidimas be ieškovės sutikimo atsijungti nuo centrinio šildymo sistemos, atsakovas ir pažymėjo, kad svarbiausia, jog ieškovė įleistų į butą. Todėl, kaip teisingai pastebi atsakovo atstovas, akivaizdu, kad ieškovė tokiu atveju negalėjo turėtų teisėtų lūkesčių, jog atsakovas prieš jos pačios valią imsis remontuoti ieškovės šildymo sistemą.
21. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, konstatuotina, kad nenustačius neteisėtų veiksmų civilinės atsakomybės atsiradimas atsakovui yra negalimas, nes atsakovo civilinei atsakomybei kilti būtina įstatyme nustatytų sąlygų visuma: neteisėti atsakovo veiksmai (išskyrus įstatyme nustatytas išimtis), priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir žalos (nuostolių), atsakovo kaltė (išskyrus įstatyme ar sutartyje nustatytas išimtis), žala (nuostoliai) (CK 6.246–6.249 straipsniai).
22. Atsižvelgiant į tai, kad pirmiau nurodoma, ieškovės patikslintas ieškinyis atsakovo atžvilgiu atmetamas.

Dėl atsakovės veiksmų per laikotarpį nuo 2016 m. lapkričio 23 d. iki dabar

1. Byloje atsakovės pateiktas uždarnosios akcinės bendrovės „Įraža“ aktas paneigia taip pat ir atsakovės neteisėtus veiksmus dėl to, jog ieškovė negalėjo naudotis centralizuotai jos butui teikiamu šildymu.
2. Šiame akte, be kita ko, konstatuota, kad šilumnešis gyvenamojo namo šildymui buvo tiekiamas iš trečiojo asmens centralizuotų miesto tinklų. Ta pačia šilumos trasa šilumnešis buvo tiekiamas ir greta esančiai mokyklai (29 pav.). Šilumos trasa neeksploatuojama apie 7 metus. Po gyvenamajame name įvykusios avarijos, kai dėl trūkusio šildymo sistemos vamzdžio buvo užlietos kai kurios patalpos, gyvenamasis pastatas neeksploatuojamas ir nešildomas, o mokyklai šilumnešis yra ruošiamas vietinėje naujai įrengtoje dujinio kuro katilinėje. Tai, kad šiluminė trasa į ginčo namą neveikia, o jos atstatymui reikalinga apie 10 000,00 Eur, patvirtina ir atsakovės pateikti trečiojo asmens duomenys (DOK-73306).
3. Kaip minėta pirmiau, pastatas, nors ir priklausantis centrinio šildymo sistemai ir nešildomas, tačiau buvo galimybė atsakovės butą šildyti dujomis, nes pastate buvo įvestos dujos: dujų įvadas ir apskaitos mazgas. Atsakovė patvirtino tą aplinkybę, kad atsakovo rekonstrukcijos projektas nebuvo pradėtas realizuoti, t. y. pastatas nuo centrinio šildymo sistemos nebuvo atjungtas, šildymas nesutvarkytas ir dujinis katilas nebuvo pastatytas. Apie tai, kad atsakovė būtų perėmusi tolimesnes atsakovo teises ir pareigas, bylos nagrinėjimo metu nenustatyta, atsakovų pirkimo–pardavimo sandoris taip pat neleidžia to teigti (DOK-80819).
4. Tuo labiau, kad aptariamam atsakovui išduotas projektas yra techniškai pasenęs ir nebeįgyvendinamas, nes, kaip teisingai pastebi atsakovė, yra pasikeitę šiluminių tinklų parametrai ir pasikeitę šiluminių punktų veikimo principai palyginus su projekto sprendiniais. Šiuo metu šilumnešis (t. y. trasoje cirkuliuojantis karštas vanduo skirtas šildymui), kurį tiekia trečiasis asmuo, yra žemesnio slėgio, todėl pastatuose turi būti statomi cirkuliaciniai siurbliai tam, kad būtų užtikrintas tolygus pastato šildymas. Rekonstrukcijos projekte cirkuliacinis siurblys nenumatytas, o numatyti įrenginiai (pavyzdžiui, elevatoriaus tūta) technologiškai pasenę (neužtikrintų tinkamo pastato apšildymo būtent dėl tiekiamo žemesnio slėgio šilumnešio) ir šiuo metu nebegaminami, todėl netgi negali būti atstatyti. Kaip taip pat pastebi atsakovė, projekte nebuvo numatyta galimybės šilumos punkte ruošti karštą vandenį buitiniam

vartojimui, nors ieškovės vienas iš patikslinto ieškinio argumentų yra, kad jai netiekiamas karštas vanduo.

5. Teismas neturi pagrindo ir išvadai, kad atsakovė neteisėtai įrengė dujinį šildymą savo patalpose. Atsakovė gavo iš akcinės bendrovės „Energijos skirstymo operatorius“ 2018 m. rugsėjo 21 d. prisijungimo sąlygas Nr. 18-24360D, pastatė savo patalpose dujų katilą, sudarė dujų tiekimo sutarties priedą dėl dujų vartojimo paskirties patalpų šildymui, gavo 2018 m. gruodžio 5 d. Valstybinės energetikos inspekcijos energetikos įrenginių techninės būklės patikrinimo pažymą Nr. 13IP2-251651 (DOK-132271) (žr. priešieškinio priedus (DOK-11987)).
6. Taigi, visi šie atsakovės veiksmai, priešingai nei mano ieškovė, nors tokiems savo pasvarstymams teismui įrodymų neteikė, pagrindžia atsakovės teisės aktais paremtą veikimą, niekuo nepažeidžiant ieškovės teisių ir teisėtų interesų. Jokių pažeidimų nenustatė taip pat ir išvadą byloje duodanti institucija – Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija (žr. sprendimo 8.1 papunktis).
7. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, konstatuotina, kad nenustačius neteisėtų veiksmų civilinės atsakomybės atsiradimas atsakovei yra negalimas, nes atsakovės civilinei atsakomybei kilti būtina įstatyme nustatytų sąlygų visuma: neteisėti atsakovės veiksmai (išskyrus įstatyme nustatytas išimtis), priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir žalos (nuostolių), atsakovės kaltė (išskyrus įstatyme ar sutartyje nustatytas išimtis), žala (nuostoliai) (CK 6.246–6.249 straipsniai).
8. Atsižvelgiant į tai, kad pirmiau nurodoma, ieškovės patikslintas ieškinys atsakovės atžvilgiu atmetamas.

Dėl ieškinio senaties termino

1. Atkreiptinas dėmesys, kad yra suėjęs sutrumpintas 3 metų ieškinio senaties terminas atsakovų atžvilgiu dėl žalos atlyginimo (CK 1.125 straipsnio 8 dalis). Dėl visų aukščiau aptartų atsakovo veiksmų reiškiamam ieškovės ieškiniui yra suėjęs ir bendrasis 10 metų ieškinio senaties terminas (CK 1.125 straipsnio 1 dalis). Ieškovė prašo atnaujinti praleistą ieškinio senaties terminą, nes, jos teigimu, tik po Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. lapkričio 7 d. nutarties administracinėje byloje Nr. A556-2518/2012 jai tapo aišku, kad dėl susiklosčiusios situacijos ji turi priimti atsakomybę (DOK-27460).
2. Tačiau toks atsakovės argumentas nesudaro pagrindo ieškinio senaties termino atnaujinimui. Šis administracinis ginčas pasibaigė 2012 m. lapkričio 7 d., ieškinys teisme gautas – 2019 m. lapkričio 6 d., vadinasi, praleidus pirmiau aptartą 3 metų sutrumpintą ieškinio senaties terminą. Todėl tokio ieškovės prašymo tenkinimui nėra teisinio pagrindo.
3. Ieškovės teiginį, kad ji nežinojo, jog pasikeitė namo dalies savininkas, teismas vertina kritiškai, kaip gynybinę poziciją, siekiant išvengti senaties termino taikymo. Bylos nagrinėjimo metu nustatyta, kad atsakovė su ieškove buvo susitikę kartu su liudininku byloje apklaustu atsakovės advokatu, susitikimo metu ieškovei atsakovė prisistatė. Be to, ieškovei buvo siunčiami laiški, kurių pristatyti nepavykdavo. Taip pat atsakovė buvo susitikusi su ieškovės dukra, kuri byloje apklausta liudininke, ir tokias aplinkybes patvirtino. Kita vertus, ieškovė, būdama atidi ir rūpestinga, nepasitikėdama atsakovės žodžiais, turėjo visas galimybes tokias aplinkybes patikrinti viešame registre.
4. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, yra pagrindas ieškinį atmesti taip pat ir suėjęs senaties terminui.

Dėl piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis

1. Pagal CPK 95 straipsnio 2 dalį teismas, nustatęs piktnaudžiavimo atvejus, šiuo atveju dėl nepagrįstai pareikšto patikslinto ieškinio atsakovo atžvilgiu, gali paskirti ieškovei iki 5 000,00 Eur baudą, iki 50 procentų iš šios baudos gali būti skiriama atsakovui.
2. Teismas atkreipia dėmesį, kad siekdamas byloje visapusiško ir išsamaus išnagrinėjimo, kad nebūtų paliktos neįvertintos bylai reikšmingos aplinkybės, pasiūlė ieškovei pasvarstyti dėl galimybės pakartotinai pareikšti patikslintą ieškinį abiejų atsakovų atžvilgiu (DOK-129070, DOK-76912). Todėl teismas, ieškovei pasinaudojus tokiu pasiūlymu, negali jos veiksmų vertinti kaip piktnaudžiavimo procesinėmis teisėmis. Priešingai, toks ieškovės veiksmas padėjo išsamiai įvertinti atsakovo veiksmus, kas būtų buvę kliūtis tai padaryti jam esant trečiojo asmens procesinėje padėtyje. Tuo labiau, kad tokiu būdu sutaupytos tiek teismo, tiek visų proceso dalyvių lėšos/laikas išvengiant regresinio ieškinio atsakovo atžvilgiu. Tuo labiau, kad toks veiksmas bylos nagrinėjimo neužvilkinio, nes į bylos nagrinėjimą buvo įtrauktos išvadą duodančios institucijos, kurioms vėliau, nei atsiliepiamams į patikslintą ieškinį pateikti, suėjo terminas išvadoms pateikti.
3. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, teismas neturi pagrindo skirti ieškovei baudą už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis, todėl toks atsakovo prašymas atmetamas.

Dėl priešieškinio reikalavimų

1. Atsakovė 2016 m. lapkričio 23 d. pirkimo–pardavimo sutartimi, notarinio registro Nr. 8239, iš atsakovo nusipirko 65/100 dalis pastato–gyvenamojo namo (unikalus Nr. 1993-2003-5016), kitų inžinerinių statinių–kiemo statinių (unikalus Nr. 1993-2003-5038), garažą (unikalus Nr. 1997-9025-4016) ir 489/752 dalis žemės sklypo (unikalus Nr. 1901-0154-0059), adresu Kaune, Dainavos g. 5 (buvęs adresas Dzūkų g. 3/ Dainavos g. 5) (DOK-80819).
2. Kita dalis šio nekilnojamojo turto: 35/100 dalys pastato–gyvenamojo namo, 35/100 dalys kitų inžinerinių statinių–kiemo statinių ir 263/752 dalys žemės sklypo asmeninės nuosavybės teise priklauso ieškovei nuo 1995 m. birželio 29 d. iki dabar.
3. Be kita ko, gyvenamasis namas yra kultūros paveldo objektas, kurio unikalus kodas kultūros vertybių registre Nr. 16566 (DOK-73306), o vertingosios savybės, kad 1946–1963 metais jame gyveno rašytoja Ieva Simonaitytė. Todėl, tai sąlygoja didesnę bendrasavininkų atsakomybę jį saugojant. Tačiau namas, iki atsakovė ėmėsi remonto darbų, buvo avarinės būklės ir apleistas (gyveno benamiai (DOK-92647).
4. Iš pačios ieškovės byloje pateikto viešosios įstaigos Kauno regiono statybos konsultavimo ir audito centro 2010 m. lapkričio 16 d. statinio konstrukcijų dalinės ekspertizės akto Nr. 10-92 4.2 punkto spręstina, kad jau 2010 metais namas buvo prastos būklės dėl jo nepriežiūros (DOK-73636).
5. Uždarosios akcinės bendrovės „Įraža“ atliktame 2017 m. balandžio 5 d. statinio techninės būklės tyrimo akte Nr. 17-04/01 taip pat padaryta išvada, kad namo konstrukcijos turi eilę konstrukcinių defektų, nurodytų 5–9 punktuose, o dalies pastato konstrukcijų būklė yra avarinė, nenaudojamo pastato konstrukcijų būklė nuolat blogėja ir norint toliau saugiai naudoti pastatą ir užtikrinti normatyvinę jo kokybę, pastatas turi būti remontuojamas, pašalinant nurodytus konstrukcinius defektus.

6. Kauno miesto savivaldybės Centro seniūnija 2017 m. rugsėjo 5 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje – vizualiai apžiūrėjo išorines namo konstrukcijas ir taip pat nustatė avarinę pastato būklę (stogo, sienos, balkono). Surašytas 2017 m. rugsėjo 5 d. faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktas Nr. 04-7-157 (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987).
7. Kauno apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Valstybinės priešgaisrinės priežiūros skyriaus pareigūnai 2017 m. rugsėjo 5 d. patikrino namo priešgaisrinę būklę ir nustatė, kad namas neeksploatuojamas (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987).
8. Kauno miesto savivaldybės Centro seniūnija 2017 m. rugsėjo 11 d. rašte „Dėl pastato Dainavos g. 5, Kaune“ Nr. 04-2-562 (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987) konstatavo, kad namo dalies konstrukcijų (stogo, balkono ir vienos iš terasos sienų) būklė yra avarinė, namui skubiai reikalingas remontas ir bendrasavininkai įpareigoti vadovautis Statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies nuostatomis, kad statinių naudotojai privalo suremontuoti, rekonstruoti arba nugriauti statinius, jeigu tolesnis jų naudojimas kelia pavojų žmonių gyvybei, sveikatai ar aplinkai. Taip pat jie buvo įspėti dėl administracinės atsakomybės pagal Administracinių nusižengimų kodekso 360 straipsnį.
9. Kauno apskrities priešgaisrinė gelbėjimo valdyba 2017 m. rugsėjo 11 d. rašte Nr. 13-1062(8.41) nurodė apie nustatytus gaisrinės saugos taisyklių pažeidimus (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987).
10. Kultūros paveldo departamento Kauno skyriaus 2019 m. rugsėjo 17 d. rašte Nr. (12.15-K)2K-1189 „Reikalavimas dėl pastato Dzūkų g. 3/Dainavos g. 5, Kauno m.“ (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987), nurodyta, kad 2019 m. rugsėjo 16 d. patikrino pastatą, kurio metu nustatė blogą namo būklę (nuo neigiamo aplinkos poveikio besiformuojančios drėgmės juostančios, dažai lupasi, byra tinkas; ypatingai blogos būklės pamatai (cokolinė pastato dalis), susiformavę deformaciniai plyšiai, trūkinėja tinkas, plytų mūras pažeistas; virš sienoje esančių lauko durų auga berželiai, teritorijoje auga dilgėlės, žolynai) ir pan. Buvo reikalaujama iki 2019 m. spalio 1 d. pašalinti nuo namo pamatų ir virš lauko durų augančius želdynus, pašalinti greta tvoros augančius dilgėlynus, surinkti iškritusias plytų nuolaužas, įrengti laikiną STOP juosta, įspėjančią praeivius apie sutrūkinėjusį ir krentantį tinką. Šias aplinkybes Kultūros paveldo departamento Kauno skyrius patvirtinto ir byloje pateiktoje išvadoje.
11. Antstolės 2021 m. gegužės 12 d. faktinių aplinkybių konstatavimo protokolai, kuriuose konstatuota pastato išorės ir vidaus būklė, be to, atsakovės atlikti remonto darbai, pateiktos nuotraukos (DOK-95326).
12. Iš pirmiau aptartų rašytinių įrodymų akivaizdu, kad šalys privalėjo imtis realių ir operatyvių veiksmų, siekdamas ne tik išsaugoti kultūros paveldo objektą, tačiau užkirsti kelią praeivių sužalojimui. Bylos nagrinėjimo metu nustatyta, kad aptariamų veiksmų ėmėsi tik viena iš bendrasavininkių – atsakovė, ieškovė netgi neteikė atsakovei jokių pasiūlymų/prašymų dėl remonto, nepriėmė su atliekamu namo remontu susijusios korespondencijos (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987), todėl atsakovė neturėjo kitos išeities, kaip tik pradėti remonto darbus be kito bendrasavininko sutikimo (CK 4.76 straipsnis, 4.82 straipsnio 1 dalis).
13. Atsakovė parengė namo paprastojo remonto techninį darbo projektą, polichrominius tyrimus, topografinę nuotrauką, organizavo stogo paprastojo remonto darbus (stogo konstrukcijų atnaujinimas ir sutvirtinimas, esamos stogo dangos nuardymas, stogo paruošimas čerpių klojimui ir čerpių klojimas, laikinosios apsaugos nuo lietaus sumontavimas, liuko remonto darbai, kamino remonto darbai, latakų ant stogo sumontavimas, sniego gaudytuvų sumontavimas, šiluminės stogo izoliacijos sumontavimas, suremontavo balkoną, pagal akcinės bendrovės „Energijos skirstymo operatorius“ išduotas projektavimo sąlygas, užsakė gyvenamojo namo prijungimo prie akcinės bendrovės „Energijos skirstymo operatorius“ tinklų

projektą, sutvarkė elektros instaliaciją, sudarant ieškovei galimybę naudotis sutvarkyta elektros instaliacija, atliko santechnikos montavimo, avarinės būklės vamzdynų keitimo darbus (kanalizacijos stovų keitimas) (žr. priešieškiniu priedus (DOK-11987).

14. Bylos nagrinėjimo metu ieškovė neteikė prieštaravimų/pastabų dėl atliktų darbų, įskaitant jų negrindė jokiais rašytiniais įrodymais, galima teigti, jog iš esmės neprieštaravo jų poreikiui. Ieškovė nurodė keletą argumentų, kodėl, jos nuomone, jai nekyla pareiga atlyginti visos už namo remontą prašomos sumos.
15. Viena iš priežasčių, kad ji nesinaudoja balkonu, jis yra atsakovei priklausančiose patalpose. Tačiau teismas su tokiu ieškovės argumentu nesutinka, nes pagal CK 4.82 straipsnio 1 dalį ir Daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų savininkų bendrijų įstatymo (toliau – Įstatymas) 15 straipsnio 1 punktą, bendrojo naudojimo objektais daugiabučiame name yra ne tik bendrosios konstrukcijos – pagrindinės daugiabučio namo laikančiosios (pamatai, sienos, perdengimai, stogas), tačiau ir kitos konstrukcijos (balkonų bei laiptinių konstrukcijos, fasadų apdailos elementai, įėjimo į namą laiptai ir durys) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2012 m. birželio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-305/2012). Šiuo atveju balkono remonto būtinumas atsirado dėl priežasčių, nesusijusių su balkono naudojimu. Šalių (ieškovės ir atsakovės), kaip savininkų, bendras interesas ir prievolės, susijusios su balkono remontu, kyla, nes balkono laikančioji konstrukcija ir/ar aptvaras sutampa su namo fasado dekoru elementu. Be to, tikėtina, balkono laikančioji konstrukcija sutampa (monolitiškai sujungta) su tarpaukštinio perdenginio plokšte (priskirtina namo laikančiajai konstrukcijai), kuomet balkonas yra atsakovės bute Nr. 2, virš ieškovės apačioje esančio buto Nr. 1.
16. Kaminas taip pat yra bendra inžinerinė namo konstrukcija, netgi jeigu jį laikyti, kaip teigia atsakovė, ventiliacijos anga (Įstatymo 15 straipsnio 2 punktą). Tuo labiau, kad, kaip ir balkono atveju, jis kėlė grėsmę praeinančių žmonių sveikatai. Atsakovė šalino avarinę būseną, nes nuo neapskardinto kamino krito tinkas.
17. Akivaizdu, kad avarinės būklės namui buvo reikalingi ir santechnikos montavimo ir avarinės būklės vamzdynų keitimo darbai, įskaitant kanalizacijos stovų keitimą. Remiantis pirmiau minėto Įstatymo 15 straipsnio 2 punktu, bendrajai inžinerinei įrangai priskirtini daugiabučio namo vandentiekio, kanalizacijos, dujų, šilumos, elektros, telekomunikacijų ir rodmenų tinklai. Ieškovės deklaratyvus ir nepagrįstas teiginys, kad atsakovė nenurodo, kokiose patalpose buvo atlikti santechnikos montavimo darbai, nepaneigia, kad jie atlikti bendrojo naudojimo patalpose ar konstrukcijoje (CPK 178, 185 straipsniai).
18. Ieškovės nuomone, remonto išlaidos turėtų būti priteistos be PVM, nes atsakovė gali jį iš valstybės biudžeto susigrąžinti. Siekiant nustatyti, ar asmuo galės pasinaudoti PVM atskaita, reikia nustatyti, ar asmuo turi tokią teisę pagal įstatymą: ar jis yra PVM mokėtojas (paminėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 57 straipsnį teisę į PVM atskaitą turi ne visi PVM mokėtojai, o tam tikrais įstatymo nustatytais atvejais ją turi ir PVM mokėtojais neįregistruoti asmenys, be to, asmenys, turintys teisę į PVM atskaitą, gali šia teise nesinaudoti); ar įsigytos PVM apmokestintos prekės ir paslaugos panaudotos tokiais veislais, kai leidžiama PVM atskaita (PVMĮ 58 straipsnis); ar asmuo laikėsi PVM sumų įtraukimo į PVM atskaitą reikalavimų, nustatytų PVMĮ 64 straipsnyje (tinkamai įforminta PVM sąskaita faktūra, įtraukimas į PVM deklaraciją ir kt.). Paminėtina ir tai, kad PVMĮ nustato PVM atskaitos tikslinimo institutą, pasikeitus tam tikroms aplinkybėms (PVMĮ 65–70 straipsniai) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 6 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-108-248/2018 36 punktą). Lietuvos Respublikoje už mokesčių administravimą atsakinga valstybės institucija yra Valstybinė mokesčių inspekcija. Mokesčių administratorius, be kitų, atlieka ir kontrolės, ar mokesčiai teisingai apskaičiuoti, deklaruoti ir sumokėti, funkciją. PVM apskaičiavimą, sumokėjimą bei jo atskaitą taip pat kontroliuoja

Valstybinė mokesčių inspekcija (išskyrus įstatyme nustatytą atvejį, kai tokią kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos muitinė) (Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 15 straipsnio 1 dalis, 26 straipsnio 1 dalies 7 punktas, PVMĮ 120 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-108-248/2018 37 punktas). Nagrinėjamu atveju teismas neturi pareigos vertinti priteistinos sumos kaip mokesčių mokėtojams galimai kilsiančių mokestinių prievolių bei teisių aspektu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-108-248/2018 38 punktas). Tuo labiau, kad ieškovė, neanalizuodama pirmiau aptarto reglamentavimo dėl PVM susigrąžinimo ir nepateikdama įrodymų, kad atsakovė tikrai susigrąžins/susigrąžino PVM, tik deklaratyviai teigia, kad atsakovė gali tai padaryti (CPK 178 straipsnis). Pastebėtina ir tai, kad nekoreguotina priteistina išlaidų suma dar ir todėl, kad į prašomą priteisti sumą neįskaičiuotas darbo laikas, skirtas darbų organizavimui ir pan. Todėl negalima teigti, kad atsakovė nepagrįstai praturtės ieškovės sąskaita.

19. Ieškovės atstovė advokatė baigiamosiose kalbose plačiau pasisakė priešiškinio dalyje, tačiau teismas tų argumentų nevertina, nes, vadovaujantis CPK 253 straipsnio 4 dalimi, baigiamųjų kalbų dalyviai neturi teisės savo kalbose remtis aplinkybėmis, kurių teismas netyrė, taip pat įrodymais, kurie nebuvo tiriami teismo posėdyje.
20. Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau nurodoma, priešiškinis tenkinamas ir priteisiama iš ieškovės atsakovei 8 181,81 Eur suma, t. y. proporcingai ieškovės valdomai turto daliai (363,00 Eur UAB „Įraža“ aktas + 50,00 Eur polichrominis tyrimas + 150,00 Eur toponuotruaka + 19 107,01 Eur stogo ir kamino darbai + 1 000,00 Eur balkonas + 1 171,09 Eur elektros instaliacija + 1 535,49 Eur santechnikos darbai, iš viso 23 376,59 Eur, todėl ieškovei priklausanti mokėti dalis 8 181,81 Eur (23 376,59 Eur × 35 proc.) (CK 4.82 straipsnis), taip pat toliau leidžia atlikti remonto darbus be ieškovės sutikimo (CK 4.75 straipsnio 1 dalis, 4.83 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

Dėl procesinių palūkanų

1. CK 6.210 straipsnyje numatyta, kad terminą įvykdyti prievolę praleidęs skolininkas privalo mokėti penkių procentų dydžio metines palūkanas, už sumą, kurią mokėti praleistas terminas. Kadangi atsakovės reikalavimas priteisti metines palūkanas už priteistą skolos sumą yra pagrįstas įstatymo, jis tenkinamas ir atsakovei iš ieškovės priteisiamos 5 proc. palūkanos už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo (CK 6.37 straipsnis, CK 6.210 straipsnio 1 dalis).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

1. Ieškovė šioje byloje pareiškė 41 089,00 Eur ieškinį (iš atsakovės 8 468,00 Eur turtinės žalos atlyginimas ir 6 000,00 Eur neturtinės žalos atlyginimas, o iš atsakovo 16 621,00 Eur turtinės žalos atlyginimas ir 10 000,00 Eur neturtinės žalos atlyginimas), taip pat neturtinį reikalavimą, kuris įkainotas 75,00 Eur, todėl turėjo sumokėti 916,00 Eur žyminį mokestį (CPK 80 straipsnio 1 dalies 1 ir 6 punktai), tačiau sumokėjo 300,00 Eur (100,00 Eur (CBP-23568) + 100,00 Eur (DOK-138356) + 100,00 Eur (DOK-11289) žyminio mokesčio, dalis jo buvo atidėta iki sprendimo priėmimo (2019 m. lapkričio 6 d. nutartis, 2019 m. lapkričio 21 d. nutartis), o už patikslintą ieškinį jis liko nesumokėtas. Taigi, iš ieškovės valstybei priteisiamas 616,00 Eur (916,00 Eur – 300,00 Eur) žyminis mokestis.

2. Šioje byloje iš bylą pralaimėjusios ieškovės – priešingai šaliai atsakovei yra priteisiamos 3 820,00 Eur išlaidos advokato pagalbai apmokėti ir 259,10 Eur žyminis mokestis (DOK-97952), iš viso 4 079,10 Eur bylinėjimosi išlaidos, o atsakovui 2 541,00 Eur išlaidos advokato pagalbai apmokėti (DOK-84451) (CPK 93 straipsnio 1 dalis).
3. Iš ieškovės valstybei priteisiamos 30,92 Eur išlaidos, susijusios su procesinių dokumentų įteikimu (CPK 96 straipsnio 6 dalis).

Kauno apylinkės teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 259, 270, 279 straipsniais,

n u s p r e n d ž i a :

ieškovės patikslintą ieškinį atmesti, o atsakovės priešieškinį tenkinti.

Priteisti iš ieškovės Irenos Giedrienės (asmens kodas 44107110444) atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Longrent“ (juridinio asmens kodas 302742430) 8 181,81 Eur (aštuonių tūkstančių vieno šimto aštuoniasdešimt vieno euro 81 ct) sumą, 5 (penkių) proc. palūkanas už priteistą sumą (8 181,81 Eur) nuo bylos iškėlimo teisme dienos (2019 m. lapkričio 6 d.) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir 4 079,10 Eur (keturių tūkstančių septyniasdešimt devynių eurų 10 ct) bylinėjimosi išlaidas.

Pripažinti atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Longrent“ (juridinio asmens kodas 302742430) teisę be ieškovės Irenos Giedrienės (asmens kodas 44107110444) sutikimo parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiantį dokumentą atlikti gyvenamojo namo Kaune, Dainavos g. 5, paprastojo remonto darbus, kurių sąmatinė vertė (be fasado šiltinimo) 92 844,50 Eur, pagal uždarosios akcinės bendrovės „DUX projektai“ parengtą paprastojo remonto projektą.

Priteisti iš ieškovės Irenos Giedrienės (asmens kodas 44107110444) atsakovui Vytautui Matusevičiui (asmens kodas 35108260371) 2 541,00 Eur (dviejų tūkstančių penkių šimtų keturiasdešimt vieno euro) išlaidas advokato pagalbai apmokėti.

Atsakovo Vytauto Matusevičiaus prašymą dėl baudos ieškovei skyrimo už piktnaudžiavimą procesinėmis teisėmis atmesti.

Priteisti iš ieškovės Irenos Giedrienės (asmens kodas 44107110444) valstybei 616,00 Eur (šešių šimtų šešiolikos eurų) žyminį mokestį ir 30,92 Eur (trisdešimties eurų 92 ct) procesinių dokumentų įteikimo išlaidas (šios sumos turi būti sumokėtos į Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (juridinio asmens kodas 188659752) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas 5660).

Sprendimui įsiteisėjus grąžinti prieš šios bylos prijungtą Kauno apylinkės teismo civilinę bylą Nr. 2-753-657/2011 (Kauno apygardos teismo civilinė byla Nr. 2A-1914-510/2011).

Šis Kauno apylinkės teismo sprendimas per 30 dienų nuo sprendimo priėmimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Kauno apygardos teismui, skundą paduodant per Kauno apylinkės teismo Kauno rūmus.